

DAVA

HAKAN PAKSOY

Dava sahibi olmak

Hakan Paksoy

“Âtiyi karanlık görerek azmi bırakmak...

Alçak bir ölüm varsa, emînim, budur ancak.”

Bu mısralar millî şairimiz Mehmet Akif'e ait. 14 Mart 1913'te yazmış. Daha çok

*“Sahipsiz olan memleketin batması haktır;
Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır.”*

Mısralarıyla hatırlanır. Ne kadar doğru değil mi? “Ben” sahip olursam bu vatan batmayacaktır. ‘Ben’ler de birleşince ‘biz’ oluyor. Yani ‘biz’ olunca güç artacak ve başarı daha da kolaylaşacak.

‘Biz’lik ama nasıl?

Birlikte yürüyen insanlar ‘biz’ diyerek yürürler. Hedefleri vardır. *Her biri birer bireydir. Ama aynı zamanda millî, siyasî, estetik tercihleri ya da ülküleri ile şahsiyet sahibidirler de. Bunlar da toplumun düzenine hizmet eder.* (Ziya Gökalp, Ferdiyet ve Şahsiyet).

Dava sihirli kelime. Ziya Gökalp buna mefkûre diyordu. Hedef, ülkü, amaç edinilen, ulaşılmak istenen şey; ideal diye tanımlanıyor. Hedefe yürümek için inanç, azim ve kararlılık gerekiyor. Bunlara bilgi de eklenebilir elbette. Ama üçü vazgeçilmez ve sacayağı. Ancak inanç ana sütun. Olmazsa ülkü de dava da lafta kalıyor.

Kahramanlık ve bozgun çok çabuk yayılan iki duygu. Savaş alanında bir askerin korkması ve kaçmasıyla koca bir ordu dağılabilir. Toparlamak da neredeyse imkansızdır. Yenilgi artık kaçınılmaz hâle gelir.

Bunun tersi de mümkündür. Bir asker büyük bir kahramanlık yapsa o da bütün orduya sirayet eder. Daha büyük bir şevkle mücadele başlar. Tıpkı Çanakkale'deki kahramanlık gibi. Zafer artık gelmek üzeredir.

İnanç, zaferin ya da dağılmanın ilk sebebidir. Birincisinde varlık ikincisinde yokluk etkindir. İnancın yokluğu veya zayıflığı ‘biz’ olmayı da etkiler. Özellikle, öncü ve önderlerde böyle bir zaaf olmamalıdır. Varsa, orada olamazlar, olmamalıdır.

Tarihimizde bu inanç birliğinin nelere kadir olduğuna örnekler çoktur.

Büyük boykot

1908 yılı tarihimizde önemli bir yıldır. Meşrutiyet ikinci defa ilan edilmiş, meclis açılmıştır. Kanuni Esasi yeniden yürürlüğe girmiştir. Yeni düzenlemeler yapılmış. Bir yandan savaş vardır diğer yandan devleti kurtarma mücadelesi. Çünkü koca imparatorluk zamanı ıskalamış, batı bütün ağırlığıyla Türk Milleti ve Osmanlı devleti üzerine çullanmıştır. Devletin yönetimi daha çok iktidarını koruma gayretiyle koca devleti yıkmak üzeredir.

Üretim yoktur. Birçok ihtiyaç malzemesi ithal edilmektedir. Kapitülasyonlar belimizi bükmektedir. Para da yoktur. Fukaralık diz boyudur. Bu şartlarda Bulgaristan 5 Ekim 1908'de bağımsızlığını

açıklar. 6 Ekim'de de Avusturya Macaristan İmparatorluğu Bosna Hersek'i ilhak eder. Devlet, Balkanların kaybına doğru ilerlemektedir.

İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin güçlenmeye başladığı dönemdir. *Tanin Gazetesinde Hüseyin Cahit (Yalçın) birkaç yazıyla halkı boykota çağırır. Servet-i Fünun'dan Übeydullah Efendi de bir yazıyla bu çağrıya katılır. Boykot, Selanik'ten Trabzon'a, İzmir'den Beyrut'a, Samsun'dan Konya'ya, İstanbul'a Yafa'ya kadar bütün coğrafyada etkili olmuştur (Y. Doğan Çetinkaya, 1908 Osmanlı Boykotu).*

Hamallar Avusturya mallarını gemilerden ve trenlerden indirmemişler, mavnacılar taşımamışlar, tüccar ve esnaf şeker ve fes satmamışlardır. Satanları da halk protesto etmekle kalmamış, gösteri yaparak teşhir etmiştir. (Bugünkü Osmanlı (!) İsrail protestocularının yaşananlara ve tarihe daha dikkatli bakması şarttır!)

Boykot Avusturya'da iflaslara yol açmış, sonunda Avusturya, Osmanlı Devleti'ne tazminat ödemiştir.

Bunu sağlayan gücü Cavit Bey'in şu satırlarında görmek mümkün. Cavit Bey *Şiar'ın Defteri*'nde şöyle yazar:

"Meşrutiyet, Sultan Hamit'in ... istibdadını yıkabilen İttihat ve Terakki'nin memlekete bahş ve ihda (hediye) ettiği bu yeni idare ne emellerle, ne ümitlerle tev'em (ikiz) olarak doğmuştu! ... Memleketin asırlardan beri görmediği bir namuskâr idareyi tesis etmek için gece gündüz çalışan bizler ... bu memleket efradına insanca yaşama hakkını ve hatta hissini verdik ... Türk Milletini Türk mefkûresini İttihat ve Terakki doğurdu ... bununla, ve e'f'al (eylemler) ve harekâtımızda namustan, istikametten, hubb-u vatandan (vatan sevgisi) başka saik görmemekle iftihar ediyoruz. Bu bizim en büyük zevkimizdir." (Aykut Kansu, 1908 Devrimi)

Büyük mucize

İstiklâl Harbi ve Cumhuriyet inanmışlığın mucizevî bir göstergesidir. Yokluklar içinde birbirine ve Dava'ya inanan insanlar bu mucizeyi gerçekleştirirler. Onların inançlarındaki ve davalarına sadakatleri Türk Milleti'ne de sirayet etmiştir. Sonucu insanlık tarihine örnek olan bir haysiyet abidesi zaferdir.

Yeni devlet de bu inancın ürünüdür. Yedi düveli dize getiren milletin başında onlar gibi yaşayan, onlara hiç yalan söylemeyen, onları çok iyi anlayan liderleri ve kadrosu vardır. Özgüveni çok yüksek bir millet kaybettikleri zamanı yakalayabilmek için koşmaya başlamıştır. O ilk 15 yıl da dünya tarihine mucizevî bir örnektir.

Yeni mucize ihtiyacı

Türk Milleti, 21'inci yüzyılda çok büyük problemlerle uğraşmaktadır. Bugüne kadar millet yapısının sağlamlığıyla bunlara karşı durmuştur. Hâlen de bu sağlam zırhı her türlü salvoya karşı direnmektedir. Bütün yorgunluğuna rağmen direnmeye de devam etmektedir.

Bu gidişe de dur demek, yeter artık yahu demek zamanı gelmiştir. Hatta geçmektedir de. Dolayısıyla Türk Milleti'nin inanmış evlatları bugün ülkede varlığı tartışılan, *"Demokrasiyi, meşruiyeti, hukukun üstünlüğünü esas alarak, insan haklarına saygı çerçevesinde, içte ve dışta barış ilkesi kaynaklı"* mücadelelerine ağırlık vermelidirler.

Başarının en önemli şartı inanç ve bu inanç doğrultusunda davranmaktır. Bu yolun sonunda, **"Bir ülkünün mehabetinin zirvesindeyim"** diyebilmenin mutluluğu vardır.

